

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 272

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 aprilie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 160 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	2-3	367. — Hotărâre privind alocarea temporară, pentru trimestrul al II-lea al anului 2012, a unor sume din vărsăminte din privatizare Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, potrivit prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011.....	13-14
Decizia nr. 161 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	4-6	370. — Hotărâre pentru stabilirea zilei de 30 aprilie 2012 ca zi liberă	14
Decizia nr. 162 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	6-7	372. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru plata cheltuielilor reprezentând onorariile arbitrilor în Cauza 18.366/GZ, aflată pe rolul Curții Internaționale de Arbitraj, Paris, Franța	15
Decizia nr. 163 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă	8-9	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 164 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	9-10	211. — Decizie privind aprobarea transferului de portofoliu de asigurări de la Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cedent, către Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cesionar, și a fuziunii prin absorbție încheiate între Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbantă, și Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbită	15-16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
351. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății.....	11-12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 160**

din 28 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 80 pct. 1 din Legea nr. 650/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „3P Construct” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 10.926/325/2010 al Judecătoriei Timișoara. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 318D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.926/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 80 pct. 1 din Legea nr. 650/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**, excepție ridicată de Societatea Comercială „3P Construct” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că dispozițiile art. 4 lit. p) sunt neconstituționale în măsura în care se poate considera ca zonă destinată folosinței publice un spațiu proprietate privată pentru care, în conformitate cu prevederile art. 6 din lege, este necesar obținerea unui acord din partea autorităților administrației publice locale. Obligația obținerii unui acord din partea autorităților administrației publice locale pentru a putea desfășura activitatea de comerț încalcă dreptul la muncă și dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt contrare exigențelor impuse de textele constituționale invocate și dispozițiile art. 80 pct. 1 din Legea nr. 650/2002, care dau dreptul organelor administrației publice locale de a sancționa faptele

contravenționale și de a dispune suspendarea activității comerciale.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate definesc comerțul în zone publice, stabilesc condițiile desfășurării acestuia și unele contravenții, fără să instituie o restrângere a exercițiului dreptului la muncă. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile legale contravin prevederilor art. 44 din Constituție, se arată că aplicarea și executarea unei sancțiuni pecuniare, precum și măsura confiscării unor bunuri sau valori, deși determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu constituie totuși o încălcare a dispozițiilor constituționale privind ocrotirea proprietății private. De asemenea, stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care exprimă preocuparea statului pentru a asigura libertatea comerțului și respectarea principiilor liberei concurențe.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Din motivarea excepției de neconstituționalitate și din analiza prevederilor criticate, rezultă că autoarea excepției de neconstituționalitate critică prevederile art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 80 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002. După aprobarea ordonanței, aceasta a fost republicată, dându-se textelor o nouă numerotare, art. 80 devenind art. 73. Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007. Ordonanța a fost aprobată prin Legea nr. 650/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 16 decembrie 2002.

Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 4 lit. p): „În înțelesul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel: [...]”

p) comerț în zone publice — *activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice.*”;

— Art. 6 alin. (2): „Exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism.”;

— Art. 73 pct. 1: „Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

1. *desfășurarea oricărui exercițiu comercial cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), cu suspendarea activității comerciale până la data autorizării și cu amendă:*

a) *de la 200 lei la 500 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață mică;*

b) *de la 500 lei la 1.000 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață medie;*

c) *de la 1.000 lei la 2.000 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață mare;*

d) *de la 100 lei la 200 lei pentru comercianții ambulanți;*

e) *de la 500 lei la 1.000 lei pentru comercianții care practică vânzări în afara spațiilor comerciale și pentru cei care practică vânzări directe.”.*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) teza întâi referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. p), Curtea constată că acestea nu fac decât să definească noțiunea de „comerț în zone publice”, fără a se putea susține că acest text contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

În continuare, Curtea constată că, în ceea ce privește necesitatea obținerii acordului autorităților administrațiilor publice locale, inclusiv ale sectoarelor municipiului București,

după caz, în vederea exercitării activității de comercializare în zone publice, prin Decizia nr. 821 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007, a statuat că dispozițiile art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, care prevăd această condiție, sunt constituționale.

Totodată, Curtea a statuat că principiul egalității „nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite” (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, prin ipoteză, condițiile de exercitare a activităților comerciale variază de la o zonă la alta, în funcție de o multitudine de factori diverși ca, de pildă, factori geografici, sociali sau economici. De altfel, în art. 7 din ordonanță sunt enumerate cazurile în care acordul cerut de textul criticat nu se eliberează. Este vorba despre situațiile în care, prin exercitarea activității de comercializare în zone publice, se contravine planului general de dezvoltare urbană și criteriilor generale privind determinarea zonelor și locurilor de vânzare din localități, despre cazurile în care se aduc prejudicii spațiilor aflate în incinta sau în apropierea unor clădiri de valoare arhitectonică deosebită ori cu valoare de patrimoniu, precum și de situațiile în care exercițiul comercial se face în spații improvizate. În plus, Curtea a observat că eliberarea acordului la care se referă art. 6 alin. (2) din ordonanță se circumscrie principiului constituțional al autonomiei locale.

În ceea ce privește critica potrivit căreia sunt contrare exigențelor impuse de textele constituționale invocate și dispozițiile care dau dreptul organelor administrației publice locale de a sancționa faptele contravenționale și de a dispune suspendarea activității comerciale, Curtea constată că nici aceasta nu este întemeiată. Astfel, Curtea a statuat că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța criticată, exprimă preocuparea statului pentru a asigura libertatea comerțului și respectarea principiilor liberei concurențe.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o reconsiderare a acestei jurisprudențe, atât considerentele acelei decizii, cât și soluția pronunțată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. p), art. 6 alin. (2) și art. 73 pct. 1 din Legea nr. 650/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „3P Construct” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 10.926/325/2010 al Judecătoria Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 28 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „For” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 12.895/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 675D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, raportându-se la art. 36 din Legea nr. 85/2006 și având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 1.075 din 17 noiembrie 2009, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. De asemenea, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 este neîntemeiată. Astfel, după opinia sa, nu se poate spune că există egalitate între diversele categorii de creditori, legiuitorul optând să protejeze atitudinea diligentă a creditorilor care au obținut garantarea creanțelor lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.895/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „For” — S.R.L. din Satu Mare într-un dosar având ca obiect soluționarea unui apel formulat împotriva unei sentințe comerciale pronunțate de Tribunalul București — Secția comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât, ca urmare a suspendării de drept a tuturor acțiunilor judiciare în care figurează ca părât debitorul împotriva căruia s-a deschis procedura insolvenței, se restrânge accesul liber la justiție.

Faptul că Legea nr. 85/2006 îi creează creditorului posibilitatea de a-și înscrie creanța la masa credală, sub iminența contestării ei de către debitor și a soluționării proprii contestații de către judecătorul-sindic în regim de urgență, fără administrarea de probe, printr-o hotărâre globală pentru toți titularii de contestații, nu răspunde cerințelor unui proces

echitabil desfășurat după procedura de drept comun — caracterizat prin asigurarea tuturor garanțiilor procesuale.

Având în vedere că activitatea judecătorului-sindic are, în principal, trăsăturile unei activități manageriale și abia în plan secund se circumscrie riguros normelor procesuale, se ajunge la încălcarea dreptului la un proces echitabil. De asemenea, autorul excepției mai arată că măsura suspendării de drept a acțiunilor judiciare pendinte și trimiterea creditorului în fața judecătorului-sindic încalcă fățiș principiul egalității în fața legii și a autorităților publice. Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței are drept finalitate protecția debitorului ajuns în stare de insolvență în fața creditorilor săi, respectiv a tendinței legitime a acestora de a-și recupera creanțele.

Așadar, legea consacră inegalitatea de tratament între creditor — persoană fizică sau juridică de bună-credință care a respectat legea și, după caz, clauzele contractuale, oprit însă prin dispozițiile art. 36 din Lege să obțină un titlu executoriu printr-o hotărâre judecătorească, și debitor persoană fizică sau juridică de rea-credință care prin abuz sau lipsă de diligență, încălcând reglementările legale sau, după caz, clauzele contractuale, și-a gestionat necorespunzător afacerile, cu grave consecințe asupra situației economico-financiare a partenerilor contractuali.

Pe de altă parte, legea consacră punerea pe picior de egalitate a creditorilor ale căror creanțe garantate rezultă dintr-un titlu cu cei care se înscriu la masa credală printr-o simplă declarație depusă în fața administratorului judiciar.

În viziunea autorului excepției de neconstituționalitate, unul dintre corectivele esențiale ce ar putea fi aduse textelor criticate ar putea fi, în primul rând, continuarea judecării acțiunilor pendinte de către instanțele investite, conform procedurii de drept comun, concomitent cu înregistrarea provizorie, din oficiu, a creanțelor ce formează obiectul judecății, cu excepția cazurilor în care debitorul recunoaște creanța în fața judecătorului-sindic.

În al doilea rând, s-ar impune a se da creanțelor constatate printr-un titlu executoriu constituit prin hotărâre judecătorească pronunțată până la data deschiderii procedurii insolvenței tratamentul juridic prevăzut de art. 39 referitor la creanțele garantate prin ipotecă, gaj etc.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 și art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 36: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”;

— Art. 39: „(1) *Creditorul titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute la art. 36 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 116—118 și cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art. 121 alin. (1) pct. 1, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, în una dintre următoarele situații:*

A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu funcțional, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.

(2) *În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulată de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:*

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) *Reclamantul, într-o cerere de ridicare a suspendării, trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A.b), rămânând debitorului/administratorului sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și prevederilor

art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008, Curtea a statuat că măsura stabilită prin textul de lege criticat se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, consensual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență.

În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.

Acest fapt nu poate fi privit ca reprezentând o piedică pentru creditorii de a acționa în vederea realizării drepturilor lor. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 64 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, creditorii au posibilitatea ca, înscriind creanțele pe care le au în tabelul creanțelor împotriva debitorului, să participe la procedura insolvenței pentru acoperirea creanțelor.

Prin urmare, Curtea a constatat că art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu aduce vreo restrângere exercițiului dreptului de valorificare a creanței.

De asemenea, Curtea nu a putut reține nici criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

În primul rând, Curtea a avut în vedere faptul că, în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. În legătură cu acestea, se observă că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă însă că nu se asigură o garanție efectivă a drepturilor creditorilor.

În al doilea rând, Curtea a reținut că dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat de textul de lege criticat, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 40 din Legea nr. 85/2006, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă art. 36 din Legea nr. 85/2006.

De altfel, aceste termene încep să curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței.

Existența riscului ca, ulterior încheierii procedurii insolvenței, creditorul să nu-și mai poată recupera creanța are ca temei lipsa de diligență a creditorului care nu a acționat pentru valorificarea drepturilor sale în cadrul procedurii colective și nu poate fi privită ca aducând vreo atingere dreptului la un proces echitabil sub aspectul puterii obligatorii a hotărârilor instanței de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, Curtea constată că acestea nu relevă niciun fine de neconstituționalitate. Faptul că legiuitorul a permis, în anumite condiții, creditorilor titulari ai unor creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel să solicite judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute la art. 36 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, nu are

semnificația unui tratament discriminatoriu față de ceilalți creditori. Creditorii prevăzuți la art. 39 din Legea nr. 85/2006 se află într-o situație juridică diferită, situație generată de diligența de care au dat dovadă în garantarea creanțelor lor. Principiul egalității nu are semnificația uniformității, astfel încât legiuitorul, în considerarea situației specifice a acestor categorii de creditori poate prevedea un tratament diferențiat privind creanțele acestora.

De asemenea, în ceea ce privește critica referitoare la tratamentul diferit al creditorilor și debitorilor, Curtea constată că

aceștia se află în situații juridice diferite, ceea ce a condus la acest tratament juridic diferit, având în vedere drepturile și obligațiile lor, precum și poziția lor procesuală care sunt diferite.

Referitor la celelalte critici ale autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 39 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „For” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 12.895/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 28 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Luliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Gheorghe Balâc în Dosarul nr. 14.329/233/2010 al Judecătoriei Galați. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 689D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.313/2011 și nr. 1.205/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 14.329/233/2010, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Gheorghe Balâc într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 cu referire la art. 1 din Protocolul nr. 4

la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile invocate se referă la orice obligație contractuală, indiferent de natura acesteia, fiind excluse acele obligații care țin de dreptul public, precum obligațiile fiscale, sau cele impuse printr-o hotărâre judecătorească. În continuare, face referire la Hotărârea pronunțată în Cauza *Goktan împotriva Franței*.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, în temeiul cărora legiuitorul este liber să aprecieze atât cu privire la natura juridică a faptei incriminate, cât și la condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Gheorghe Balâc în Dosarul nr. 14.329/233/2010 al Judecătoria Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

Textul criticat are următorul conținut: „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă reținerea și nevărsarea, cu intenție, în cel mult 30 de zile de la scadență, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, răspunzând unei critici identice ridicate de același autor al excepției, dar în alt dosar, a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că textul criticat de autorul excepției incriminează ca infracțiune neexecutarea unei obligații de natură financiară, pedepsind cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă reținerea și nevărsarea, cu intenție, în cel mult 30 de zile de la scadență, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă. Or, dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale au în vedere numai neexecutarea obligațiilor de natură contractuală (a se vedea în acest sens hotărârile Comisiei Europene a Drepturilor Omului din 15 mai 1996 și, respectiv, 21 ianuarie 1997, pronunțate în Cauza *Ninin și Barajas împotriva Franței*, precum și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 2 iulie 2002, pronunțată în Cauza *Goktan împotriva Franței*). În aceste condiții nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenție.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 28 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:

[...] 9. dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.495 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 23 ianuarie 2012, răspunzând unei critici identice formulate de aceiași autori ai excepției, dar în fața altei instanțe de judecată, a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că formula redacțională a textului legal dedus controlului nu oferă temei criticii, întrucât nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, textul urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a ordonanței modificatoare.

Cât privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

În legătură cu principiul neretroactivității legilor, Curtea a constatat că, potrivit acestui principiu, o lege devine obligatorie numai după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, ea rămânând în vigoare până la apariția unei alte legi, care o abrogă în mod explicit sau implicit. Prin urmare, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. A decide că, prin dispozițiile sale, legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, existente ca o consecință a actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Găzdac și Iuliana Voichița Găzdac în Dosarul nr. 4.303/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 892D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.495/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 127/A/2011 din 3 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.303/111/2010, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Viorel Găzdac și Iuliana Voichița Găzdac într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire întemeiate pe prevederile criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate reglementează un nou caz de revizuire și sunt contrare principiului neretroactivității legii civile înscris în art. 15 alin. (2) din Constituție, în măsura în care acest caz de revizuire se aplică și hotărârilor judecătorești pronunțate în materie civilă rămase definitive ori irevocabile anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Tribunalul Bihor — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Însă legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

Raportând cele arătate cu titlu principal la norma dedusă controlului, Curtea a constatat că aceasta își limitează incidența exclusiv la hotărârile judecătorești pronunțate în materie civilă rămase definitive ori irevocabile ulterior intrării în vigoare a

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, așadar integrate domeniului său temporal de aplicare legitim, ceea ce impune concluzia că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Găzdac și Iuliana Voichița Găzdac în Dosarul nr. 4.303/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 28 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bavarom Trading” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 6.624/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 940D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 7/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.624/111/2010, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bavarom Trading” — S.R.L. din Oradea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate la tabelul preliminar de creanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că exceptarea creanțele bugetare, rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legile speciale, de la procedura de verificare prevăzută de legea

insolvenței contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2), debitorul și creditorul bugetar nemaifiind pe poziții de egalitate. Totodată, textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 21 din Constituție.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu următorul conținut: „*Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor

la egalitatea în drepturi și art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, răspunzând unei critici similare, prin Decizia nr. 7 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 1 februarie 2007, și prin Decizia nr. 1.197 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 ca neîntemeiată.

Cu acele prilejuri Curtea a reținut că regimul juridic diferențiat instituit de legiuitor prin reglementarea criticată nu este arbitrar și deci discriminatoriu, ci, dimpotrivă, în considerarea rațiunilor expuse, este aplicabil tuturor persoanelor prevăzute indirect prin ipoteza normei, respectiv tuturor creditorilor ale căror creanțe sunt constatate prin titluri executorii. Mai mult, în ceea ce privește creanțele bugetare, legiuitorul a condiționat exceptarea lor de la procedura verificării de împrejurarea ca titlul executoriu să nu fi fost contestat în fața organelor competente în termenele prevăzute de legi speciale. Or, această condiție reprezintă o garanție suplimentară pentru debitor împotriva unor eventuale abuzuri, iar nu, așa cum pretinde autorul excepției, un privilegiu acordat autorităților publice.

Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21, Curtea a reținut că o atare critică este lipsită de temei, în măsura în care creanțele trecute de administratorul judiciar sau de lichidator în tabelul preliminar de creanțe, inclusiv cele constatate prin titluri executorii, pot face obiectul unei contestații în justiție, formulate de oricare persoană interesată.

Considerentele reținute în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bavarom Trading” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 6.624/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 54 se introduc opt noi puncte, punctele 55—62, cu următorul cuprins:

„55. participă la elaborarea documentelor strategice din domeniul luptei anticorupție care se referă la sistemul de sănătate românesc și la monitorizarea aplicării prevederilor acestor documente;

56. realizează analize legislative în vederea stabilirii unei diagnoze a factorilor instituționali și legislativi care limitează calitatea serviciilor publice și cresc gradul de vulnerabilitate la corupție în sănătate;

57. elaborează propuneri de politici publice și dezvoltă metodologia necesară identificării rapide a situațiilor de risc în scopul prevenirii și combaterii deturnărilor de fonduri din sistemul de sănătate, în general, și din achizițiile publice, în special, precum și a corupției asociate acestor fapte;

58. participă la crearea unor mecanisme specifice de luptă împotriva fraudării sistemului de sănătate și împotriva corupției din sistem;

59. definește criteriile și pragurile critice necesare pentru desemnarea infrastructurilor critice;

60. elaborează lista posibilelor infrastructuri critice naționale/europene în sectorul de responsabilitate;

61. avizează planurile de securitate ale operatorilor infrastructurilor critice pentru sectorul de sănătate;

62. asigură resursele financiare necesare organizării și desfășurării activităților specifice în domeniul protecției infrastructurilor critice.”

2. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Ministerul Sănătății reprezintă autoritatea națională competentă în domeniul evaluării tehnologiilor în sănătate.

(2) *Evaluarea tehnologiilor medicale* reprezintă procesul de analiză sistematică și multidisciplinară a tehnologiilor medicale noi sau deja existente, prin care se realizează sintetizarea informațiilor medicale, economice, sociale, etice și de organizare a sistemului de sănătate cu privire la utilizarea unei tehnologii medicale, într-o manieră obiectivă și transparentă.

(3) Scopul evaluării tehnologiilor medicale este să ofere suport informațional pentru formularea unor politici de sănătate eficiente, sigure, centrate pe pacient și luarea unor decizii prin care să se asigure obținerea celei mai mari valori adăugate posibile.

(4) Evaluarea tehnologiilor medicale este aplicabilă medicamentelor, dispozitivelor medicale, echipamentelor și tehnicilor medicale de înaltă performanță, politicilor de sănătate, serviciilor și procedurilor medicale, sistemelor organizaționale și manageriale din sistemul de sănătate, inclusiv cele care fac obiectul programelor naționale de sănătate.

(5) În exercitarea rolului prevăzut la alin. (1), Ministerul Sănătății îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează și revizuieste periodic ghidurile metodologice naționale de evaluare a tehnologiilor medicale și formatele rapoartelor de evaluare a tehnologiilor medicale, în conformitate cu standardele internaționale;

b) analizează și supervizează rapoartele redactate de instituții abilitate, organizații, experți sau cercetători externi, cu privire la evaluarea de tehnologii medicale, pentru obiectivitate, validitate, conformitate și rigoare științifică, la solicitarea furnizorilor sau din inițiativa Ministerului Sănătății;

c) colaborează cu organisme profesionale din sistemul de sănătate și instituții academice în vederea evaluării tehnologiilor medicale;

d) participă la elaborarea de ghiduri clinice prin activități de coordonare, dezvoltare de metodologii, colectare și analiză critică a studiilor și monitorizare;

e) colectează și analizează datele statistice relevante pentru evaluarea tehnologiilor medicale de la toate instituțiile sistemului de sănătate;

f) elaborează și implementează mecanismele de prioritizare în scopul evaluării tehnologiilor medicale;

g) asigură transparența procesului de fundamentare a deciziilor referitoare la evaluarea tehnologiilor medicale;

h) implementează un mecanism de evaluare rapidă a tehnologiilor în sănătate, derulat de către instituții de cercetare științifică abilitate, pe baza analizelor și a rapoartelor de evaluare din țări membre ale Uniunii Europene, în vederea luării deciziei;

i) dezvoltă continuu capacitatea instituțională în domeniul evaluării tehnologiilor medicale, inclusiv prin activități de formare profesională;

j) participă la schimbul de informații științifice, la elaborarea de modele și instrumente de evaluare, precum și la realizarea de studii și materiale în colaborare cu statele membre ale rețelei europene de evaluare a tehnologiilor medicale;

k) participă la proiecte de colaborare internațională cu alte instituții de profil.”

3. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi este de 280, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea în structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse

prin prezenta hotărâre, se realizează în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor legale aplicabile personalului contractual și funcționarilor publici în cazul reorganizării instituției publice.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Ritli Ladislau

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Claudia Boghicevici

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 18 aprilie 2012.

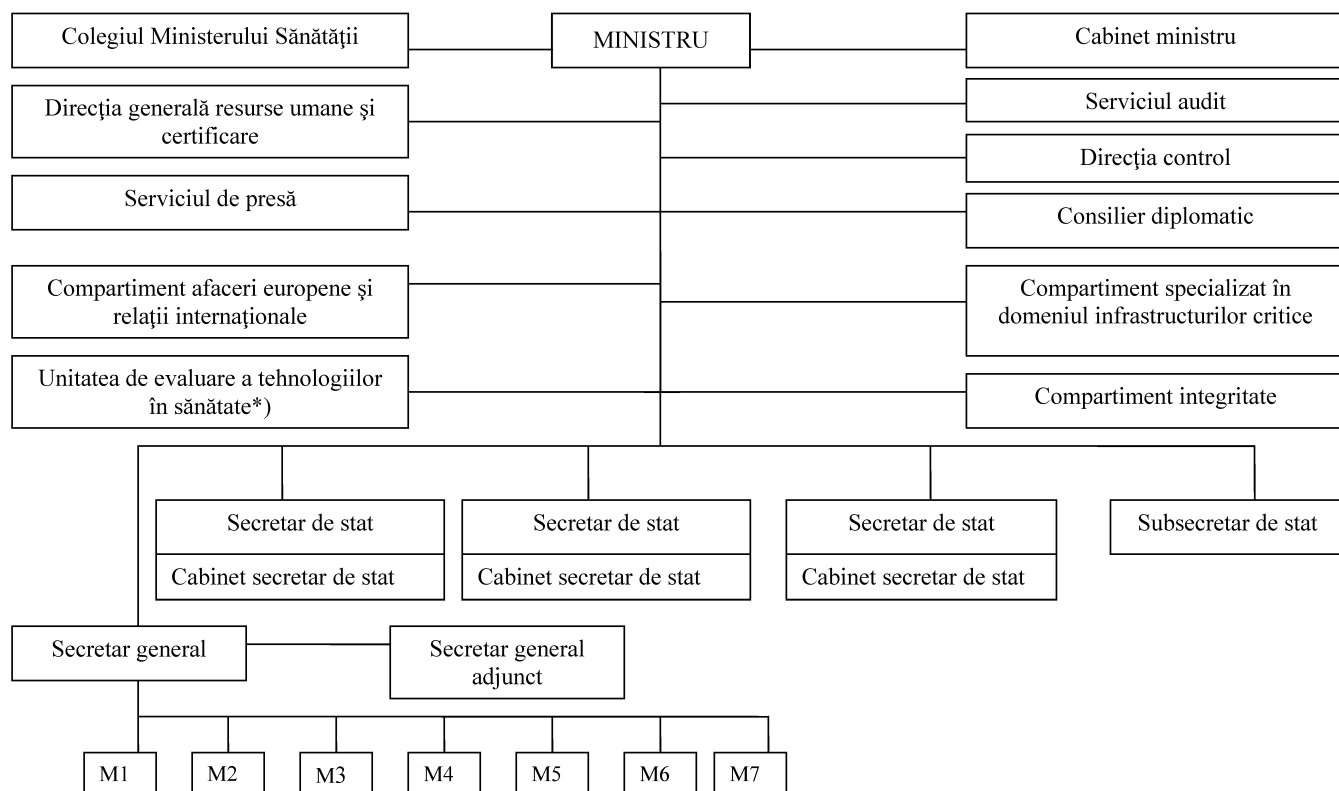
Nr. 351.

ANEXĂ¹⁾

(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Sănătății

Numărul maxim de posturi = 280, exclusiv demnitarii
și posturile aferente cabinetului ministrului

M1 Direcția generală economică
M2 Direcția organizare și politici salariale
M3 Direcția juridică și contencios
M4 Direcția sănătate publică și control în sănătate publică

M5 Direcția politica medicamentului
M6 Direcția de politici publice și asistență medicală
M7 Centrul operativ pentru situații de urgență

*) Funcționează la nivel de serviciu.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea temporară, pentru trimestrul al II-lea al anului 2012, a unor sume din vărsăminte din privatizare Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, potrivit prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al Autorității de management pentru Programul operațional regional aferent lunilor aprilie, mai și iunie 2012, în vederea efectuării plăților pentru proiectele finanțate în cadrul Programului operațional regional, pentru rambursarea cheltuielilor eligibile, exclusiv prefinanțările, aferente asistenței financiare nerambursabile primite de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene, se aprobă alocarea temporară de către Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 750.000 mii lei, din care 215.000 mii lei pentru luna aprilie, 265.000 mii lei pentru luna mai și 270.000 mii lei pentru luna iunie, din vărsăminte din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului.

(2) Ordonatorul principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional regional care beneficiază de prevederile alin. (1) este Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

(3) Sumele alocate Autorității de management pentru Programul operațional regional din vărsăminte din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 17 decembrie 2012.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul în tranșe în limita sumei alocate potrivit art. 1 alin. (1), la solicitarea Autorității de Certificare și Plată, din contul 65.01.01 „Disponibil în lei din vărsăminte din privatizare” deschis la Trezoreria Operativă Centrală în contul 54.01.03.00 „Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare aferente instrumentelor structurale” deschis la Trezoreria Operativă Centrală și gestionat de Autoritatea de Certificare și Plată, dar nu mai târziu de data de 29 iunie 2012.

(2) Autoritatea de Certificare și Plată efectuează transferul în limita sumei alocate, în funcție de disponibil, integral sau în tranșe, din contul prevăzut la alin. (1) în contul de disponibil 54.01.06.05 „Disponibil din fonduri externe nerambursabile, prefinanțare și fondul de indisponibilități temporare de la bugetul de stat, pentru finanțarea proiectelor din cadrul Programului operațional regional”, deschis pe numele ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional regional la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică, pe baza solicitărilor lunare de fonduri transmise conform acordului privind managementul financiar și controlul la nivelul programului operațional, încheiat de Autoritatea de Certificare și Plată cu Autoritatea de management pentru Programul operațional regional.

(3) În situația în care sumele alocate pentru o lună, conform art. 1 alin. (1), nu sunt cheltuite integral de Autoritatea de management pentru Programul operațional regional, sumele

transferate de Autoritatea de Certificare și Plată în luna următoare vor fi diminuate proporțional cu sumele necheltuite în luna anterioară.

Art. 3. — (1) Reconstituirea vărsămintelor din privatizare se realizează de către ordonatorul principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional regional prin intermediul Autorității de Certificare și Plată, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicațiilor de plată aferente Programului operațional regional. În acest sens, Autoritatea de management pentru Programul operațional regional are obligația transmiterii la Autoritatea de Certificare și Plată, până la data de 15 iunie 2012, respectiv 16 iulie 2012 și 15 august 2012, a declarațiilor lunare de cheltuieli eligibile conform prevederilor cadrului legal național și comunitar, a căror valoare totală aferentă finanțării din instrumente structurale să fie cel puțin egală cu valoarea sumei primite.

(2) Reîntregirea vărsămintelor din privatizare utilizate se va efectua prin transferarea echivalentului în euro, determinat pe baza cursului Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valuta din contul denominat în euro „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de Certificare și Plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO” deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Sumele în euro încasate de Ministerul Finanțelor Publice conform alin. (2) se înregistrează ca vărsăminte din privatizare în valută, la cursul Băncii Naționale a României valabil la data efectuării operațiunii de transfer valutar prevăzute la alin. (2). Pe baza aceluiași curs valutar, Ministerul Finanțelor Publice stinge obligația de restituire a sumei alocate din vărsăminte din privatizare în lei a ordonatorului de credite prevăzut la art. 1 alin. (2).

(4) În cazul în care sumele rambursate de Comisia Europeană, ca urmare a declarațiilor de cheltuieli transmise de Autoritatea de Certificare și Plată în baza declarațiilor de cheltuieli primite de la Autoritatea de management pentru Programul operațional regional, conform prevederilor alin. (1), nu acoperă integral suma primită de ordonatorul principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional regional, din cauza efectuării unor cheltuieli care ulterior se constată a nu fi eligibile în relația cu Comisia Europeană, reconstituirea vărsămintelor din privatizare până la sfârșitul perioadei prevăzute la art. 1 alin. (3) se asigură, în lei, din bugetul propriu al Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului pe anul 2012. În acest sens, Autoritatea de Certificare și Plată transmite, până pe data de 31 octombrie 2012, o notificare ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate

de management pentru Programul operațional regional cu privire la sumele de recuperat.

(5) Recuperarea sumelor prevăzute la alin. (4) se efectuează în lei, prin transferul sumelor menționate în notificare în contul 65.01.01 „Disponibil în lei din vărsăminte din privatizare”, deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Trezoreria

Operativă Centrală, în limita disponibilităților de credite bugetare.

(6) Autoritatea de management pentru Programul operațional regional restituie eventualele sume primite și neutilizate din vărsăminte din privatizare în contul prevăzut la alin. (5), până cel târziu pe data de 17 decembrie 2012.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Cristian Petrescu
p. Ministrul afacerilor europene,
Teodor Cătălin Vătafu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 367.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E pentru stabilirea zilei de 30 aprilie 2012 ca zi liberă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. a) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Pentru salariații din sectorul public, ziua de 30 aprilie 2012 se stabilește ca zi liberă.

(2) Ziua stabilită ca zi liberă potrivit alin. (1) se va recupera în ziua de 5 mai 2012.

(3) Prestarea muncii potrivit alin. (2) nu conferă acordarea de timp liber corespunzător.

Art. 2. — Prevederile art. 1 nu se aplică la locurile de muncă în care activitatea nu poate fi întreruptă datorită caracterului procesului de producție sau specificului activității.

Art. 3. — Dispozițiile art. 1 nu se aplică magistraților și celorlalte categorii de personal din cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea implicate în soluționarea proceselor cu termen în data de 30 aprilie 2012 și nici participanților în aceste procese.

Art. 4. — Dispozițiile prezentei hotărâri pot fi aplicate și angajaților din sectorul privat, în măsura în care partenerii sociali stabilesc astfel.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dézsö Attila
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca
Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Claudia Boghicevici
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 370.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru plata cheltuielilor reprezentând onorariile arbitrilor în Cauza 18.366/GZ, aflată pe rolul Curții Internaționale de Arbitraj, Paris, Franța

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, cu suma de 820 mii lei, la capitolul 74.01 „Protecția mediului”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, articolul 20.25 „Cheltuieli judiciare”, pentru plata cheltuielilor reprezentând onorariile arbitrilor în Cauza 18.366/GZ, aflată pe rolul Curții Internaționale de Arbitraj (ICC), Paris, Franța.

Art. 2. — Ministerul Mediului și Pădurilor răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și în structura bugetului Ministerului Mediului și Pădurilor pe anul 2012.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul mediului și pădurilor,
Attila Korodi
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 372.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea transferului de portofoliu de asigurări de la Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cedent, către Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cesionar, și a fuziunii prin absorbție încheiate între Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbantă, și Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbită

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Normelor privind transferul de portofoliu între asigurători, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.108/2006, cu modificările ulterioare, și ale Normelor privind aprobarea fuziunii ori divizării asigurătorilor, precum și a autorizării asigurătorilor rezultați astfel, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.111/2006,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 11 aprilie 2012, prin care s-au aprobat transferul de portofoliu de asigurări de la Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cedent, către Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cesionar, și fuziunea prin absorbție încheiată între

Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbantă, și Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbită,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Se aprobă:

— transferul de portofoliu de asigurări de la Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cedent, către Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de cesionar;

— fuziunea prin absorbție încheiată între Societatea „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbantă, și Societatea „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A., în calitate de societate absorbită;

— modificările aduse Actului constitutiv al societății absorbante, „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A., conform Procesului-verbal nr. 1 al Hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor din data de 28 februarie 2012.

Art. 2. — Se retrage, la cerere, autorizația de funcționare ca societate de asigurare acordată societății absorbite, „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A.

Art. 3. — Societățile „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A. și „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A. au obligația să transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în cel mult 5 zile de la data semnării, procesul verbal de predare-primire a portofoliului transferat, precum și procesul-verbal de fuziune.

Art. 4. — Societățile „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A. și „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A. au obligația de a face dovada că:

— activele admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului cedent au fost menținute până la data preluării efective a portofoliului transferat;

— asigurătorul cesionar a completat registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, cu modificările survenite în urma preluării portofoliului de asigurări;

— societatea absorbantă a raportat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor marja de solvabilitate minimă,

disponibilă și fondul de siguranță determinate pentru sfârșitul lunii în care se va semna procesul-verbal de predare-primire a portofoliului transferat, pentru a dovedi îndeplinirea prevederilor legale în ceea ce privește solvabilitatea asigurătorilor.

Art. 5. — Societățile „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A. și „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A. au obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă realizarea operațiunii de fuziune, conform proiectului prezentat, copii ale documentelor emise de oficiul registrului comerțului referitoare la radierea asigurătorului care își încetează existența, precum și celelalte mențiuni, însoțite de actul constitutiv sau, după caz, de actul modificator al actului constitutiv, în formă autentică, în termen de 5 zile de la data eliberării acestora, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data primirii prezentei aprobări.

Art. 6. — Societățile „Omniasig Vienna Insurance Group” — S.A. și „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A. au obligația respectării art. 10 și art. 11 alin. (3) din Normele privind transferul de portofoliu între asigurători, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.108/2006, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — Societatea absorbantă, „Omniasig Vienna Insurance Group” (fostă „BCR Asigurări Vienna Insurance Group” — S.A.) are obligația de a transmite, în termen de 30 de zile de la primirea prezentei, copia hotărârii Consiliului de Supraveghere a Asigurărilor de numire a membrilor directoratului și lista persoanelor care vor ocupa funcțiile specifice domeniului asigurărilor, precum și a documentației de aprobare a acestora, dacă este cazul.

Art. 8. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 11 aprilie 2012.
Nr. 211.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

